

TORNAI JÓZSEF

Németek és magyarok

Fél évig voltam könyvtárosa Dortmundnak,
míg őket én és engem ők meg nem untak.

Nem bírtam a jég-világos eszüket,
érzésük is gondolatból született.

Gyakran tettek szép nők levélkét elém:
„Ich möchte mit Ihn heute Abend ausgehn.”

Jól öltöztek, modern hajjal, műveltek,
a könyveken látszott, miket szeretnek.

Franciául s angolul is tudtak olyan könnyedén,
ahogy sose tanultam meg németül én.

Tudtam, régen nem voltak kezdő szüzek,
mégse éreztem meg bennük azt a fényt, tüzet,

ahogy itthon Irén szerelme várt,
nem is képzeltem velük gyöngyözni „az éjszakát”.

Így utaztam haza, hogy csak emlékük maradt,
míg a Rajnán átröpített a vonat

kiszámíthatatlan indulatok örvényeibe,
hova a ködös vágyat a fájdalom húzza le.

Tiszta vers

Mindig fölsikoltok,
mikor itt heversz
előttem s forró iker-combod
mélye tiszta vers.

Akkor még járni tudtam

Lángolt a világ,
akkor még járni tudtam.
Most sétapálcát szorít
az erdő fáin helyett kezem.

Feketerigónak kémény tetejéről
hallgatom ősi füttyét,
még ez is ajándéka
az utca pusztájának,
ahol a lábam húzom.

Emlékszem nemcsak
a rigóra, de a nádas vízre,
napi úszóhelyemre.

Egy lány a túlsó partról
nevetett parázs-arccal.
Nem látott volna senki,
ha átvisz az indulat.

De most már késő, késő:
hol lehet melle, szája?

Egymás leheletét szívhattuk
volna elvakulva
egy fűzfa kontya alatt,
nem féltve fűlevélnyi fürdőruháját.
De ekkor még járni tudtam.

Gyémántként

Írtam és írom a verseimet.
Mi lesz, ha elfelejtenek:
nem dicsérgetnek semmiféle listán,
egy kritikus se emlékszik rám?

Ki vési még le Kálnoky vagy Jékely nevét?
A megmaradás fény-egét
csupán Petőfi fénye hinti szét?
Mi az a rejtett erő,
ami eszedbe juttatja García Lorcát,
de, Vicente Aleixandre, ki emlékszik rád?
És Juhász Gyulát nem lepheti el
egy helikopter-verte porlepel?

Új nemzedékek
csak maguk közül idéznek,
és lehet, hogy Vajda Jánost
„a vaáli erdőben” csak véletlenül
imádja meg egy ifjú tálto?

Ott halok-e egy vén könyvtárban,
akár annyi föl nem támadt társam?

Ó szent titok,
lehetek-e azok
között,
kiknek betűje, míg Föld a Föld,
hangos gyémántként ragyog?